

Akikre büszkék lehetünk

Riportsorozat Pilisborosjenő Díszpolgáiraival
I. rész

Megyesi János
Bortermelő
Pilisborosjenő Díszpolgára

Riport ideje: 2019-05-27

Windisch László- Úgy terveztük, hogy életed kedves színterén, fent a szőlőben találkozunk. Hát, az időjárás közbeszólt... esik. Ilyenkor Te sem szoktál feljárni. Mit érzel ilyenkor, amikor nem lehetsz ott a kedves kis szőlődben?

Megyesi János- Egyszer hálát, s egyszer mérget. Mert a szőlőnek kell a víz, s a májusi eső, ugye, aranyat ér. Ugyanakkor dolgoznék, és nem lehet, de a fű nő, mert a fűnek is tetszik az eső. Tehát így előnyei és hátrányai is vannak, de alapvetően örülök, hogy esik az eső.

WL- Ilyenkor azért lehet valami munkát végezni, vagy csak kimész és megnézed?

MJ- Kimegyünk megnézni, de hát ugye a borászatban a pincében nem esik az eső! Ilyenkor a borász a pincébe megy.

WL- *Úgy tudom itt születél, itt jártál iskolába, sőt nagyon kedvelt, tisztelt tanárként is dolgoztál az iskolában. Hogyan emlékszel vissza ezekre az évekre?*

MJ- Én itt születtem. Feleségem is itt született.

Irmus Mama

Az egész családom jelenleg is itt lakik. Az általános iskolát itt végeztem. Nagyon vékony gyerek voltam- ezért Anyám azt mondta, engem nem enged dolgozni, hanem menjek a Tanítóképzőbe. Épp akkor olvastam az Egri Csillagokat és beleszerettem Egerbe. Ezért Egerben jelentkeztem a Tanítóképzőbe. Ott végeztem. Most, június 22-én lesz a Gyémánt Diplomám átadása.

A pedagógusi pályám nagy részében, több mint 23 évig itt tanítottam Borosjenőn. Matematikát, fizikát. Az akkor szokásos módon én voltam az Úttörővezető. A fiatalokat vittem Balatonra, kirándulni. Akkor divat volt az ifi mozgalom, ami azt jelenti, hogy akik az iskolában végeztek visszajöttek és a gyerekeket vitték kirándulni, segítettek ebben a dologban. Táborozni mentünk. Ebből az ifi mozgalmából tizennyolc pedagógust neveltem ki, és azért erre egy kicsit büszke is vagyok!

Mind a két gyerekem itt lakik Borosjenőn.

Az egyik, a Tünde az orvos. Kialakította a saját praxisát. Nagyon örülök neki. A fiam Csaba pedig egy húsüzemet hozott létre és ott dolgozik. Ez a húsüzem Rákospalotán van. Közel harminc ember dolgozik Neki. Állítólag Ő csinálja a legjobb Székely zsírt.

Jani Papa és Irmus Mama

Egy „kollektív” locsolkodás fotója

MJ- Van hat unokám. Ebből az egyiket sajnos meggyilkolták. Ő egészen „véletlenül” világbajnok volt (ifi kajak. a szerk.)

Eléggé sportos családok vagyunk. A lányom is Európa bajnok, világbajnok. Mi nagyon nagy tragédiával éltük át. Én voltam a legkeményebb. Nézzük ezt úgy, hogy volt neki nagyon szép huszonegy éve. Ő a huszonegy év alatt többet elért, mint én a nyolcvan alatt. Akkor ezt tiszteljük benne, becsüljük benne és emlékezzünk rá nagyon szép szívvel.

- Minket arra tanítottak, hogy a tanító a község egyik vezetője is. Huszonhárom évet tanítottam itt. Körülbelül huszonöt évig voltam a községnek ilyen, olyan számú vezetője. Úgy gondoltam, mivel nem vagyok jó politikus, ebből ki kell szállnom és maradok pedagógus, meg akkor kezdődött gyakorlatilag a szőlő dolog. Akkor azt mondtam élek a hobbimnak, a szőlészetnek, borászatnak meg a pedagógiának.

WL- Térjünk rá kedvenc témádra, a borokra.

MJ- Az az igazság, hogy én gyerekkorom óta szőlővel és borral foglalkozom, mert Apám mikor nyugdíjba ment akkor vett magának egy szőlőt. Mindennap kiment a szőlőbe dolgozni. Csinált magának egy kis házikót kint. Én akkor kezdtem el. Akkor még a Százszoros, a Noha, az Othello szőlők voltak. Na, most, a nyolcvanas évek közepére vagy elejére, az állam rájött arra, hogy Magyarországon nagyon kicsi a szőlőterület. Egy olyan határozatot hoztak, hogy 800 négyszögöl szőlőt lehet bérelni a TSZ-től, és ehhez állami támogatással és kedvezményes kölcsönrel is hozzájárul a telepítéshez. Meghatározták, hogy Chardonnayt, Ezerfürtút Irsait fehérből, Zweigelt, Merlot és Kékfrankost a vörösből. Ezeket lehetett ültetni. Ennek a lehetősége 83-ban megtörtént.

Elkezdtem ezt vettem észre, hogy nekem tanulni kell. Trierben voltam egy két hetes borászati képzésen. Itt borversenyekre, bor továbbképzésekre járok és hát a könyvek vannak. Na és a barátok. Egymás közt tanuljuk a rendszert.

WL- Ha már itt tartunk, tudom, hogy nagy szereped volt Pilisborosjenő és Üröm borászainak összefogásában.

Minden évben, hol Ürömben, hol Pilisborosjenőn megrendezitek az Ezüsthegyi Borfesztivált és a Borversenyt. Mesélj, kérlek erről a nagy hagyományú eseményről is.

MJ- Nekem az volt a véleményem, hogy nem igaz, hogy a jó bornak nem kell cégér.

Meggyesi János a legutóbbi, Örömben tartott Borfesztiválon is díjat kapott

- Igenis kell a cégér. Ki kell nyitni, hívni kell az embereket. Meg kell mutatni, hogy mink van. Ezért, amikor erre lehetőség volt és én aktív voltam a családom segítségével megrendeztük az első Borfesztivált.

Összesen tizenhatot rendeztem én a családommal. Volt olyan Borfesztivál, amikor Villányból, Balatonról, Gyöngyösről, Egerből és Tokajból voltak itt borok. És kiderült, hogy a mi boraink nem rosszabbak, mint a Villányiak. De álljunk meg nem a Villányi csúcsborokról beszélek, amiből egy üveget 20-30 ezer forintért adnak, de a mi boraink fel tudják venni a versenyt a megfizethető kategóriában, ha mi elég ügyesek vagyunk.

WL- Most hétvégén tartottátok az Ezüsthelyi Pikniket, ha jól tudom ehhez is közöd van. Most már harmadszor rendeztétek meg.

MJ- Sokan mondják, hogy könnyű nekem. Mert előttem az utódom,

s mögöttem a Mama a bankárom. *(Ugye mindenki tudja, hogy a Mama a felségem, mert én vagyok a Jani Papa, Ó meg az Irmus Mama)* Ezt az utódom szervezte meg. A tanulságokat levontuk. Az egyik tanulság az, hogy önmaga a bor nem tud ünnep lenni. Össze kell kapcsolni egy műsorral. Zenével, más műsorral és az már nagyon drága.

A legnagyobb tanulság az, hogy ezt meg kell ismételni. A másik nagy tanulság az, hogy a többieket is be kell vonni. De ez nekik is tanulság, hogy ebbe lépjenek be és segítsenek minket.

WL- Ha pár szóban kéne elmondanod, hogy mit érzel falud, Pilisborosjenő iránt, hogyan szólna az a mondat?

MJ- Az a helyzet, hogy nem jó, ha valaki sokáig egy helyen lakik, mert nem tud újratekenni. Mindenki követ el hibákat. Barátokat, ellenségeket szerez mindenhol. Na, most, ha én elköltözők máshová, akkor ezeket a hibákat nem viszem magammal.

WL- De Te ezt nem véletlenül, nem tetted meg....

MJ- Nem. Megint azt kell mondanom, hogy nekem Egerben a Tanítóképzőben olyan tanáraink voltak, akik tanítókat képeztek még 1954-től 58-ig, és ebben az egyik az volt benne, hogy igenis, mindenkinek haza kell menni a saját falujába és ott kell egzisztenciát teremteni. Nem lehet „vándorkodni”. A legegészségesebb, ha ott maradok és a tanulók gyerekeit tanítom újból, mert akkor tudom már, hogy a szülő milyenek voltak, és ezzel jobban tudok gazdálkodni.

Én ezért jöttem vissza Pilisborosjenőre, de meg kell, hogy mondjam, amikor visszajöttem, akkor, azért mert egyházi esküvőm volt az akkori rendszerben nem jöhöttem ide tanítani.

WL- Mi az, amit eddig nem tettél meg, de úgy érzed feltétlenül meg kellene valósítanod. Itt a faluban, vagy akár a magánéletben, akár a közéletben?

MJ- Azt a hibát követtem el, hogy nem vontam be kezdettől fogva a fiatalokat. Az úttörőben volt az ifi mozgalom, és amikor politikusként „viselkedtem”, vagy az voltam, akkor őket nem vontam be ebbe a tevékenységbe. Azt mondanám, ha változtathatnék, akkor kezdettől fogva be vonnám a fiatalokat. Nem helyes, ha az önkormányzati képviselők között nincs fiatal. Igaz, hogy sokkal, nehezebb velük. De nem biztos, mert ők a jövőt látják. Az öregek a jelent, vagy a múltat. Az a helyzet, hogy meg kell találni azokat az embereket, akik ezt szívesen csinálják, és értenek hozzá. Na most ehhez nem ért mindenki.

WL- Na és, ha lenne egy varázsceruzád ez olyan meseien hangzik egy kicsit, de ugye az ember sokszor szeret elrévedni, hátha... egy firkantással jobbíthatnál itt közös dolgainkon, mi lenne az ?

MJ. Egyértelműen az, hogy a fiatalokat bevonni. Erre jó példa volt a mostani Majális szervezése. Ezt a fiatalok szervezték. Meghívtak engem oda bort árulni. A standom mellett raktak tisztába egy kisbabát. Nagyon sok fiatal volt, nagyon sok gyerekkel. Igaz, hogy nagyon jó idő is volt. De a lényeg ez.

WL- Érdemeid elismeréseként 2013-ban Díszpolgári Címet adományozott Neked Pilisborosjenő Önkormányzata. Ez a cím a falunkban kapható legnagyobb elismerés. Érdekelne, hogy milyen érzés volt átvenni a díjat?

MJ- Hát nagyon kevesen tudják, de ezt én találtam ki... Az első díszpolgárunk Tóth Gazsi Bácsi volt. Akit az egész falu Gazsi Bácsinak hívott. Ő is pedagógus volt. Hát, Ő egy külön szám volt. A második Díszpolgár a Ludwig Andor volt, aki a falu vízellátását, vízvezetékrendszerét építette ki. A harmadik díszpolgár a Guba Pista Bácsi volt.

WL- Ügyesen kerülöd a kérdés lényegét egyébként! Hogy milyen érzést volt átvenni ezt a díjat. Magadról nem beszéltél itt a díszpolgári címmel kapcsolatosan.

MJ- Te ott voltál!

WL- Én ott voltam, Igen! 2013-ban volt.

MJ- Láttad, hogy elsírtam magam.

WL- Igen! Ezért is érdekelné, hogy mi zajlott le benned.

MJ- Azt is észrevehetted, hogy ott volt egy fiatal gárda, aki nekem énekelt. Ezek voltak az Ifik. És ezek közé tartozik a Küller is, a jelenlegi polgármester. Szóval ez nekem nagyon nagy elégtétel volt. Nagyon büszke vagyok arra, hogy engem elfogadtak, ezt a kitüntetést megkaptam. Azt kell mondanom, hogy dagadozik a mellem tőle!

WL- Tulajdonképpen egész végig érintettük a fiatalságot. Nekem van egy ilyen kérdésem is: Milyen üzeneted van a pilisborosjenői fiatalok számára? Milyen életet éljenek, hogy megbecsült polgárai legyenek Pilisborosjenőnek, és egyszer Ők is elérjenek a Díszpolgári címig?

MJ- Lehet úgy élni, hogy mindenki tud mindent. És, ha valaki nem tud valamit, akkor azt mondja, hogy hazudnak neki. Na most tudomásul kell venni, hogy a község is meg az ország is egy nagy család. A családban, de a kis családban sem mondunk el mindenkinek mindent. Nem teregetjük ki a szennyesünket. Nem tud mindenki mindent. És igenis tanuljanak meg kompromisszumot kötni. A kompromisszum képességet kellene erősíteni és tudomásul venni azt, hogy másnak is van igaza, nem csak nekem.

Riport-fotó- video: Windisch László Pilisborosjenői Hírmondó